

**Šestnadeseta glava**  
**NESPODELENA LJUBOV**

Emo se izmykna ot tajnoto mjabsto. Liceto mu beshe pridobilo dovolno izrazhenie.

- Kak e?

- Eh, che hubavo gorja!

- Zashto ne donese malko pepel?

- Nali ti kazah, che ne trjabva da ima nikakvi dokazatelstva.

- Ami nali ostana pepel tam?

- Gluposti! Az ja razpiljah po chetirite posoki na sveta. Povecheto otide v moreto. Ostanalata se razpilja po drugi mesta, ama taka, che nikoj nishto ne mozhe da razbere.

- Goljam konspirator si.

- Klasnata dneska syshtoto mi kaza.

- Kak klasnata?

- Ami taka.

- Che dneska njamame pri neja.

- Njamame, ama tja dojde u nas.

- U vas?

- Lele! Ami ako dòjde u nas?

- Njama. Tja se zapyti u Slavchovi.

- Samo u tjah?

- Ne. U Stanislava syshto shteshe da otide.

- U dvamata?

- Da.

- Ne e sluchajno.

- Ne e.

- Pyrvo u vas. Nali si prijatelj na Slavcho.
- Koj ja znae klasnata!
- Stanalo e neshto.
- Ami, stanalo!
- A zashto tochno u tjah shte hodi?
- Nejna si rabota.
- Uzhas! Chovek dori i v ljubovta si spokojstvie njama.
- Spokojnata i shtastliva ljubov e ovcharska idiliya.
- Gluposti! Zashto prikazvash taka? Njamam li pravo i az da byda shtastliva v ljubovta?
- Imash! Koj ti go otricha? Nameri si shtastie v ljubovta i nikoj ne bi bil v systojanie da ti zabrani da bydesh shtastliva.
- Ti se podigravash.
- Kak shte se podigravam! Mislish, che shtastieto pod pyt i nad pyt se namira.
- Ne, no...
- Kakvo no? Taka e. Malko sa shtastlivite. Shtastlivi sa tezi, na koito ochite sa slepi.
- Kak slepi? Da ne vizhdat svetlinata? Tova shtastie li e?
- Ti ne me razbra pravilno. Ne slepi v bukvalnija smisyl, a moralni slepci.
- Znachi Slavcho e moralen slepec?
- Zashto?
- Zashtoto toj e shtastliv sys Stanito.
- Ne znam.
- Taka e.
- Vsichko se sluchva.
- Ako ne beshe sljap, shteshe da razbere.
- Kakvo?
- Che go obicham. No toj e egoist. I az sym egoistka.
- Zashtoto si egoistka, zatova ne go razbirash.

- Toj me napravi takava. Negovite oči se zatvoriha, no moite se otvoriha. I to dosta široko.

- Ne znam kak da ti pomogna. Az sym v syshtoto polozenie, v koeto si i ti. Samo deto ne sym egoist.

- Ako ne si egoist, shte te typchat.

- Zashto pyk! Trjabva da tyrsish smisyla na zhivota si i v svoeto neshastie. Neka drugite bydat shtastlivi.

- Ti ne si pochuvstval tova, koeto az chuvstvam.

- Koj znae! Az tri godini si mylchah i nakraja mi dojde da kazha.

- Kakvo?

- Che ja obicham.

- Koja?

- Ti znaesh.

- Marina?

- Da.

- Koga j kaza?

- Dnes.

- Dnes?

- Da.

- Znachi si goljam optimist.

- A zashto ne? Chovek trjabva da se uspokojava s neshto.

- Da, no az ne moga da se uspokoja.

- Zashto? Bezsmisleno e.

- No s kakvo sym po-losha ot Stanito?

- S nishto. Samo che tja e kumira na Slavcho.

- Tja e imala kysmet.

- Zavizhdash li j?

- Da. Dori ja mrazja.

- Ne se poddavaj na takiva chuvstva.

- Mrazja ja! Bih ja ubila!

- Po-poleka, po-poleka! Ne sme v srednite vekove!

- Teb zashtoto te e strah da poiskash poveche ot Marina, zatova prikazvash taka.

- Strah me e? Bozhe moj! Zashto da j razvaljam shtastieto?

- Za da j pomognesh! Ti sam kaza, ti sam kaza, che kojto e moralno sljap, toj e shtastliv.

- Ne e syvsem taka.

- Ti se otkazvash ot dumite si? Te bjaha samata istina.

- Gluposti! Stavashe дума za drebnoto shtastie. Velikite hora sa shtastlivi, kogato napravjat neshto v polza na chovechestvoto.

- Nie ne sme veliki hora.

- Ne e li veliko delo, che unishtozhime obrazeca? Znachi sme veliki hora. Koj shte dokazhe obratnoto?

- Ti pyk se sheguvash!

- Zashto ne! Da se poddavame na tygata li? Mladi sme. Bydeshteto e pred nas.

- Koj znae! Az shte si namerja svoeto bydeshte, no Slavcho shte si ostane esnaf.

- Ti ako bydesh egoistka i zanapred, syшто shte ostanesh esnafka.

- Ti pyk si goljam altruist.

- Ne sym egoist pone.

- Tvoite razbiranija sa mnogo interesni.

- Kakvo im e interesnoto?

- Vinagi mislish za drugite, syobrazjavash se s drugite.

- Ne znam dali e taka.

- V povecheto sluchai e taka. I da znaesh, Marina bi go zarjazala onzi, s kogoto hodi...

- Kakvo iskash da kazhesh?

- Che ako si po-nastojchiv, tja shte ti obyrne vnimanie.

- Gluposti! Ti ne ja poznavash.

- Po-dobre ja poznavam ot teb.
- Vse pak, tja mi obeshta snimkata si.
- Kakvo?!
- Ne chuvash li? Gluha li si?
- Chuh, no mi stana chudno.
- Taka, obeshta mi snimkata si, kakvo chudno ima?
- Interesno!
- Ako beshe na moe mjasto, njamashe da ti e interesno!
- Da, no ako tja beshe bezrazlichna kym teb, njamashe da ti obeshtae snimkata si.
- Ne gi razbirash ti tezi raboti!
- A ti mnogo gi razbirash!
- Vizh kakvo, ako gi razbirashe, njamashe da plachesh za Slavcho.
- A za kogo?
- Vyobshte za nikogo. Kojto te obicha istinski, za nego si zasluzhava da stradash.
- Kak taka? Ti naistina ne gi razbirash tezi raboti!
- Taka da e! Ne iskam poveche da sporja. Hajde da otidem njakyde da se pocherpim po sluchaj izgarjaneto na obrazeca.
- Dobre. Kyde?
- V nashata sladkarnica.
- Kyde e tja?
- Otkyde da znam! Kazhi ti.
- Ej tuka blizo ima edna. Shte piem po edna "kòla".
- V neja ima narkotici, ama hajde.
- Shte stanem narkomani.
- Da, ot otchajanie.
- Eto ja.
- Vlizame li?
- Da.

- Dve “kòli”.
- Zapovjadajte.
- Ej tam ima masa.